

Kostbare dingen

De apostel Petrus schrijft in zijn Brieven verschillende keren over kostbare dingen. Hij was zelf aangegrepen door de kostbaarheid van de Persoon van Jezus Christus en door alles wat met zijn Heer en Heiland verbonden was. Wij kunnen ons voorstellen dat hij behoefte had met anderen over deze dingen te spreken. Waar het hart vol van is, daar vloeit de mond van over.

Petrus had een ogenblik, uit vrees, de kostbare dingen uit het oog verloren, maar de Heer had tot hem gezegd: 'Als gij eens bekeerd zult zijn, versterk uw broeders' (Luk. 22:32). Petrus was toen reeds bekeerd tot God, maar hij moest zich afkeren van zijn zelfvertrouwen en dan zou de Heer hem willen gebruiken ten dienste van zijn medebroeders. Hij gebruikt in zijn twee Brieven zeven keer het woord 'kostbaar'.

Allereerst heeft hij het over de beproeving van het geloof, die kostbaar is. 'Nu, als het nodig is, voor een korte tijd bedroefd door velerlei verzoeking, opdat de beproeving van uw geloof, veel kostbaarder dan die van goud, dat vergankelijk is en door vuur beproefd wordt, blijke te zijn tot lof en heerlijkheid en eer in de openbaring van Jezus Christus' (1 Petr. 1:6-7). Als de beproeving van het geloof deze kostbare gevolgen heeft, hoe moest dan, al huilt misschien ons oog, ons hart zich verblijden, want door dergelijke beproevingen ontvangt de Heer van Zijn trouwe kinderen iets wat kostbaarder is dan goud.

In de tweede plaats noemt hij het bloed van Christus kostbaar. 'Gij weet immers, dat gij van uw onvruchtbare, door de vaders overgeleverde wandel niet verlost zijt door vergankelijke dingen, zilver of goud, maar door het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en onbevlekt Lam' (1 Petr. 1:18-19). Wie is in staat te beschrijven hoe kostbaar het bloed van Christus is! In het oog van God is dit het kostbaarste wat er bestaat. Moest het dan voor ons, die door dat bloed gewassen zijn, niet óók zo zijn? Wat zal het oordeel vreselijk zijn voor hen die dit bloed onrein hebben geacht!

Het derde kostbare waarop hij de aandacht van de broeders vestigt, is de levende Steen. 'Komende tot Hem, een levende Steen, door mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren, kostbaar' (1 Petr. 2:4). De levende Steen is Jezus Christus, het grote, zekere, vaste Fundament waarop alles rust. De Steen Die de bouwlieden verwierpen, is geworden tot een Hoeksteen. Eens op de door God bepaalde dag zal deze levende, kostbare Steen alle vijanden tenietdoen en tot een grote berg worden, die de hele aarde zal vervullen (Dan. 2).

Nauw daarmee verbonden wijst de apostel als vierde op de kostbare Hoeksteen. 'Zie, Ik leg in Sion een Hoeksteen, uitverkoren, kostbaar; en wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden' (1 Petr. 2:6). De apostel Paulus heeft over deze Steen gezegd: 'Gij zijt ... gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Jezus Christus Zelf de Hoeksteen is' (Ef. 2:20). Hoe heerlijk is deze uitverkoren, kostbare Hoeksteen van het Godsgebouw!

Maar nog kostbaarder dan in Zijn verschillende hoedanigheden is Jezus Christus in Zijn eigen, heerlijke Persoon. Daarom zegt de apostel als vijfde: 'Voor u dan, die gelooft, is de kostbaarheid' (1 Petr. 2:7). De Heer Jezus Zelf is kostbaar. Ieder kind van God zegt hier amen op. Alles wat aan Hem is, is heerlijk. Hij is de

Schoonste onder tienduizenden. Hij is kostbaar in alles wat Hij gedaan heeft, in alles wat Hij doet en doen zal, in alles wat Hij is. Dat Hij ook dagelijks kostbaarder voor onze harten mag worden!

Dan, vervolgt Petrus, is het geloof kostbaar. Hij schrijft in zijn tweede Brief : 'Hen die een even kostbaar geloof als wij verkregen hebben door de gerechtigheid van onze God en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 1:1). Gerechtigheid heeft hier de betekenis van trouw. De apostel houdt dus zijn broeders voor, dat zij door de trouw van God en van de Heer Jezus een kostbaar geloof hadden ontvangen. Is er iets heerlijkers te bedenken dan het geloof?

Ten slotte heeft de apostel het over de beloften van God die kostbaar zijn. 'Waardoor Hij ons de grootste en kostbare beloften geschonken heeft, opdat gij daardoor deelgenoten van de Goddelijke natuur zoudt worden, ontkomen aan het verderf dat in de wereld is door de begeerte' (2 Petr. 1:4). God gaf ons niet alleen de grootste beloften, maar ook dierbare, kostbare. Wie zal de waarde van Gods beloften beschrijven? Alles is het onze, maar meer dan dat: de Heer Jezus Zelf in al Zijn kostbaarheid behoort ons toe. Alle beloften, met Hem verbonden, zijn beloften voor ons.

Dat we door genade deze kostbaarheden van de apostel Petrus toch mogen kennen, geloven en genieten!

Schrijver onbekend.